

siden den nøjedes med 15 Mill. — saa vilde Staten kun have at svare Renter af det Beløb, den successive benyttede, og ikke af alle de 20 Millioner; saa jeg tror nok, det maa tages med i Betragtning, naar man taler om den høje Rente.

Mit Kendskab gaar ikke saa langt tilbage, at jeg positivt tør sige, om Nationalbanken tidligere har været Mellemand for Statslaan, men jeg vil dog være tilbøjelig til at tro det, og jeg vil dog i alt Fald minde om, at da Finansminister Hage kom til Roret, var hans første Regeringshandling at faa et midlertidigt Laan i Nationalbanken. Da var han nødsaget til det. Senere hen har det jo vist sig, at de efterfølgende Finansministre ikke have været nødsagede til det; de have jo haft saa mange Venner. Nogle af Statens Venner ere blevne noget dyrebare for Statskassen; saa hvis Staten havde holdt sig til Nationalbanken og betalt den højere Rente, som Banken krævede, tror jeg nok, at Staten havde staaet sig bedre ved det.

Hey: Hvad det ærede Medlem nu anførte, forandrer ikke meget min Opfattelse af dette, at der selvfølgelig den Gang var Tale om et Laan paa andre Vilkaar end dem, der forelaa, da Staten opnaaede den endelige Ordning med Hensyn til de 15 Millioner. Men det højttærede Medlems (Holger Petersen) Udtalelser vise jo, at Forholdet mellem Staten og Nationalbanken ikke er, som det burde være. Alene dette, at der siges, at Staten kan faa Penge paa samme Vilkaar som alle andre Laantagere, viser jo, at der er noget forkert. Havde Forholdet været, som det skulde være, vilde Nationalbanken sige: Dette med Kassekredit er for dyrt; men vi kunne ordne det paa anden Maade. Der skulde have været et Samarbejde, som ikke er til Stede.

Finansministeren (Brandes): Jeg faar nu en Meddelelse fra Finansministeriet, som i nogen Maade bekræfter, hvad det ærede Medlem sagde, og som paa anden Maade bekræfter, hvad jeg sagde om dette midlertidige Laan og Henvendelsen fra Finansministeriets Side til Nationalbanken. Sagen var den, at jeg erindrede ikke ganske dette, at man ingenlunde straks forespurgte Nationalbanken, om Banken vilde yde et midlertidigt Laan paa den og den Sum, men man spurgte Nationalbanken, hvad den vilde tilraade Staten at gøre, naar Staten skulde ordne sig under de Forhold, der forelaa, idet vor Kasse var

løbet tom, skønt man havde optaget et meget betydeligt Statslaan i Sommeren 1909. Den Gang jeg tiltraadte Embedet som Finansminister, var Stillingen den, at der ikke var Penge nok i Kassen til de løbende Udgifter i de nærmeste Maaneder, idet Kassebeholdningen ikke var likvid; det var ikke muligt med de rede Penge, der vare i Kassen, at besørge, hvad der maatte besørges i de kommende Maaneder. Der forespurgtes da hos Nationalbanken, om man tilraadede Staten at optage en Kassekredit hos Nationalbanken — for at Staten kunde modtage en saadan Kassekredit, maatte man naturligvis gaa til Rigsdagen og se at faa gennemført en Lov, som bemyndigede Finansministeren til at optage en saadan Kredit, og man spurgte altsaa, om det kunde være rimeligt, at Statskassen gjorde dette, optog en fast Kassekredit paa indtil 2¹/₂ Aar i Nationalbanken — eller om man tilraadede Staten at sælge de Obligationer, den laa inde med, eller endelig, om man tilraadede Staten at gøre et midlertidigt Laan. Nationalbanken fraaadede da {begge de to første Forholdsregler og tilraadede det korte midlertidige Laan paa ganske faa Maaneder for en mindre Sum og til en høj Diskonto. Dette er Forholdet. Det ærede Medlem har altsaa nogen Ret i, hvad han siger, men ogsaa kun nogen Ret, thi det var en Forespørgsel fra Finansministeriets Side om, hvad der kunde være hensigtsmæssigt for Staten at gøre. Det var altsaa ikke et direkte Spørgsmaal til Nationalbanken om at yde et midlertidigt Laan paa 2¹/₂ Aar.

Dertil tror jeg at kunne indskrænke mig, ellers er jeg bange for, at vi komme ind paa at gentage, hvad vi allerede fra begge Sider have sagt; jeg vilde kun give den Oplysning, som jeg nu har faaet.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C. Sp. 145).

vedtoges enstemmigt med 51 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Man foretog derpaa:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Krigsministeriets Personale.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 239).